

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 13. travnja 2016.* **[Multimedia]**

"Milosrđe mi je milo, a ne žrtva"

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Čuli smo tekst Evanđelja o Matejevu pozivu. Matej je bio "carinik", to jest prikupljao je porez za Rimsko carstvo i zato je smatran javnim grešnikom. No Isus ga je pozvao da ga slijedi i postane njegov učenik. Matej prihvaća i poziva ga na večeru u svoju kuću zajedno s njegovim učenicima. Tada se povela rasprava između farizeja i Isusovih učenika zbog toga što sjede zajedno za stolom s carinicima i grešnicima. "Ne smiješ ići u kuću tih ljudi!", govorili su. Isus ih se, naime, nije klonio, štoviše posjećivao je njihove kuće i sjedio s njima; to znači da i oni mogu postati njegovi učenici.

Istina je također da to što smo kršćani ne znači da smo bezgrešni. Poput carinika Mateja, svaki se od nas uzda u Božju milost unatoč vlastitim grijesima. Svi smo mi grešnici, svi mi imamo grijeha. Pozivajući Mateja, Isus pokazuje grešnicima da ne gleda njihovu prošlost, društveni položaj, uvriježene stavove okoline, nego im otvara novu budućnost. Jednom sam čuo lijepu izreku: "Nema sveca bez prošlosti ni grešnika bez budućnosti". To je ono što čini Isus. Nema sveca bez prošlosti ni grešnika bez budućnosti. Dovoljno je odgovoriti na poziv ponizna i iskrena srca. Crkva nije zajednica savršenih, već učenika na putu, koji slijede Gospodina, jer se priznaju grešnicima i potrebnima njegova oprostjenja. Kršćanski život je dakle škola poniznosti koja nas otvara milosti.

Takvo ponašanje ne razumije onaj koji si je umislio da je "pravedan" i misli da je bolji od drugih. Nadutost i oholost ne dopuštaju mu da prepozna da ima potrebu za spasenjem, štoviše, priječe ga da vidi milosrdno lice Boga i djelovati milosrdno. Oni su zid. Nadutost i oholost su zid koji sprječava odnos s Bogom. Ipak, Isusovo poslanje je upravo ovo: poći tražiti svakog od nas, da izliječi naše rane i pozove nas da ga slijedimo s ljubavlju. On to jasno kaže: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni" (r. 12). Isus se predstavlja kao dobar liječnik! On naviješta kraljevstvo Božje, a znakovi njegova dolaska su očiti: on ozdravlja od raznih bolesti, oslobađa od straha, smrti i zloduha. U Isusovim očima nijedan grešnik nije isključen – nijedan grešnik nije isključen! –, jer Božja moć liječenja ne poznaje bolest koja se ne može izliječiti; i to bi nam trebalo dati povjerenje i

otvoriti naše srce Gospodinu da dođe i ozdravi nas.

Pozivanjem grešnika za svoj stol, on ih ozdravlja ponovno ih utvrđujući u onom pozivu za koji su mislili da je izgubljen a koji su farizeji zaboravili: to je poziv pozvanih na Božju gozbu. Prema Izaijinu proroštvu: "I Jahve nad vojskama spremi će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena... I reći će se u onaj dan: Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasm, on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se uzdasm! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu" (25, 6-9).

Ako farizeji vide u pozvanima samo grešnike i odbijaju sjesti s njima, Isus ih naprotiv podsjeća da su i oni Božji sustolnici. Na taj način, sjediti za stolom s Isusom znači biti njime preobraženi i po njemu spašeni. U kršćanskoj zajednici Isusov stol je dvostruk: postoji stol Riječi i stol euharistije (usp. Dei Verbum, 21). To su lijekovi kojima nas Božanski liječnik ozdravlja i hrani. S prvim – stolom Riječi – on se objavljuje i poziva nas na dijalog kakvog vode prijatelji. Isus se nije bojao razgovarati s grešnicima, carinicima, bludnicama... Ne, nije se bojao: sve je ljubio! Njegova riječ ulazi u nas i, poput skalpela, prodire duboko da nas oslobodi od zla koje se uvuklo u naše živote. Ponekad je ta riječ bolna jer zasijeca licemjerja, razotkriva lažne izgovore, iznosi na vidjelo skrivenu istinu; ali istodobno prosvjetljuje i čisti, daje snagu i nadu, to je vrijedna okrepa na našem putu vjere. Euharistija nas, pak, hrani samim Isusovim životom i kao veoma snažan lijek, na tajanstven način, stalno obnavlja milost krštenja. Pristupajući euharistiji hranimo se Isusovim Tijelom i Krvlju, a ipak, dolazeći u nas, Isus je taj koji nas ujedinjuje sa svojim Tijelom!

Zaključujući taj dijalog s farizejima, Isus ih podsjeća na riječi proroka Hošee (6, 6): "Hajdete i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva" (Mt 9, 13). Obraćajući se Izraelskom narodu, prorok ga prekora jer su molitve koje uzdiže Bogu bile prazne i nedosljedne. Usprkos Božjem savezu i milosrđu, narod je često živio "površnu" religioznost i nije duboko u sebi živio po Gospodinovoj zapovijedi. Zato prorok kaže: "Milosrđe mi je milo", to jest iskrenost srca koje priznaje vlastite grijehe, koji se kaje i ponovno postaje vjerno savezu s Bogom. "A ne žrtva": bez raskajana srca svaki je vjerski čin neučinkovit! Isus primjenjuje tu proročku rečenicu također na međuljudske odnose: ti su farizeji bili vrlo religiozni u formi, ali nisu bili spremni dijeliti stol s carinicima i grešnicima; nisu priznavali mogućnost pokajanja za svoje grijehe i stoga ozdravljenja; nisu stavljali na prvo mjesto milosrđe: iako su bili vjerni čuvari Zakona, pokazali su da ne poznaju Božje srce! To je isto kao da tebi roditelji daruju zamotani poklon a ti, namjesto pogledaš što je unutra, samo gledaš papir u koji je umotan: samo vanjštine, forma, a ne srž milosti, dar koji ti je dan!

Draga braćo i sestre, svi smo pozvani za Gospodinov stol. Prihvatimo poziv da sjednemo pokraj njega zajedno s njegovim učenicima. Naučimo gledati s milosrđem i prepoznati u svakom od njih našeg sustolnika. Svi smo učenici koji trebaju iskusiti i živjeti Isusovu riječ utjehe. Svi se trebamo hraniti Božjim milosrđem, jer je to vrelo našeg spasenja. Hvala!

Apel Svetog Oca

U subotu ću posjetiti otok Lesbos, kojim su posljednjih nekoliko mjeseci prošle mnoge izbjeglice. Poći ću, zajedno sa svojom braćom carigradskim patrijarhom Bartolomejem i arhiepiskopom Atene i cijele Grčka Hieronimusom, izraziti blizinu i solidarnost izbjeglicama i građanima Lesbosa i čitavom grčkom narodu, tako velikodušnom u gostoprimstvu. Molim vas da me pratite molitvom, zazivajući svjetlo i snagu Duha Svetoga i majčinski zagovor Djevice Marije.